

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI

Broj: 11 0 U 032656 25 U2

Dana, 25.03.2025. godine

Okružni sud u Banjoj Luci po sudiji pojedincu Stamenić Darku uz sudjelovanje Balaban Svjetlane, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana "Borba protiv korupcije BiH" Transparency International Bosne i Hercegovine, Banjaluka, ulica Krfska 64e (u daljem tekstu: tužilac), radi poništenja rješenja broj: 01-131-3/22 od 09.08.2022. godine, Komisije za žalbe Republike Srpske, ulica Bana Lazrevića broj 7 (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu rješavanje sukoba interesa, a u izvršenju presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj: 11 0 U 032656 23 Uvp od 13.02.2025. godine, donio je dana 25.03.2025. godine, sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom, odbačena je kao izjavljena od strane neovlašćenog lica žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Republičke komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske broj: 02-307-S/22-3 O.S. od 05.07.2022. godine, kojim je odlučeno da se R. S. ne nalazi u sukobu interesa.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporeni akt pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i nepravilne primjene materijalnog prava, kako to proizlazi iz navoda tužbe. U tužbi ističe da tuženi donoseći osporeni akt, nije pravilno primijenio odredbe Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti RS i odredbe ZOUP, s tim da je nepravilno utvrdio činjenično stanje, izveo pogrešan zaključak i donio nezakonitu odluku. Naime, žalbom protiv rješenja od 05.07.2022. godine, ukazano je na propuste prilikom provođenja postupka za utvrđivanje sukoba interesa R. S, koji se odnosi na utvrđeno činjenično stanje i primjenu zakona. Podsjeća, da je Komisija utvrdila da je u 2019. godini, od strane opštine K, firmi „(...)“ d.o.o. K. isplaćen iznos od 21.996,00 KM, zatim 2020. godine, iznos od 6.097,00 KM, a 2021. godine, iznos od 18.799,00 KM, iako u skladu sa navedenim vrijednostima, ugovoreni poso nije veći od 30.000,00 KM, pri čemu u 2019. godini, u vrijeme potpisivanja ugovora, R. S. nije vršio funkciju načelnika opštine K. U to vrijeme imenovani je obavljao funkciju zamjenika načelnika opštine, koja kao i načelnik, prema Zakonu o sprečavanju sukoba interesa, predstavlja izvršnu funkciju, dok je 2020. godine, imenovani bio na poziciji načelnika opštine. Smatra da je Komisija propustila da utvrdi da je firmi isplaćen veći iznos od 30.000,00 KM, koliko je ugovoreno. Ukazuje da je ugovor o pružanju ugostiteljskih i usluga hotelskog smještaja od 18.12.2019. godine, potpisan između tadašnjeg načelnika opštine K, M. K. i davaoca usluga d.o.o „(...)“ K, koju je u svojstvu direktora zastupao R. S, iako je u isto vrijeme bio zamjenik načelnika, što je u suprotnosti sa zakonom. U vezi s tim se ukazuje na član 9. navedenog zakona, kao i povredu pravila postupka, odnosno člana 5. i 8. ZOUP, koji je učinila Komisija prilikom donošenja rješenja od 05.07.2022. godine. Isto tako, mišljenja je da ima status stranke u postupku, u smislu člana 38.

ZOUP, odnosno člana 16. stav 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti RS, tako da je odlučivanje tuženog nezakonito. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu u kojem navodi da je od strane tužioca zaprimljena inicijativa u kojoj se navodi da je R. S. u sukobu interesa, jer je istovremeno obavljao funkciju izabranog predstavnika/načelnika opštine K, s jedne strane, te direktora privrednog društva d.o.o. „(...)“ K, s druge strane, koji su zaključili ugovor čija vrijednost posla je veća od 30.000,00 KM, čime je povrijeđen član 6. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti RS. Međutim, rješenjem prvostepenog organa od 05.07.2020. godine, utvrđeno je da se R. S. ne nalazi u sukobu interesa, pa je tužilac protiv istog izjavio žalbu koja je osporenim aktom odbačena, kao izjavljena od strane neovlaštenog lica, u smislu člana 224. stav 1. ZOUP. Naime, tužilac nema status stranke u postupku, već je isti samo inicijator, u smislu člana 16. stav 1. zakona, a da je to tako, potvrđuju brojne odluke suda. U cijelosti se ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta, te ponovo ukazuje da tužilac nije, niti može biti stranka u postupku utvrđivanja postojanja sukoba interesa protiv R. S, već je samo inicijator postupka, pa ne može ulagati pravne lijekove (žalbu) na odluke prvostepenog organa, niti je ovlašten da pokrene upravni spor protiv drugostepene odluke. Predlaže da sud odbaci tužbu, kao izjavljenu od strane neovlaštenog lica.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tuženog, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je tužilac dana 12.04.2022. godine, podnio prijavu Republičkoj komisiji za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, protiv R. S, zbog postojanja sukoba interesa, u smislu člana 6. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti RS, iz razloga pobliže navedenih u daljnjem tekstu. Nakon toga je prvostepeni organ predmetnu inicijativu dostavio na izjašnjenje imenovanom licu, kao načelniku opštine, koji je u vezi s tim dostavio izjašnjenje broj: 02-014-96/22 od 04.05.2022. godine. Nakon toga je Republička komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, donijela rješenje broj: 02-307-S/22-3 O S od 05.07.2022. godine, kojim je utvrđeno da se R. S, načelnik opštine K, ne nalazi u sukobu interesa. Protiv ovog rješenja tužilac je izjavio žalbu, koja je osporenim aktom odbačena kao izjavljena od strane neovlaštenog lica. U obrazloženju se ukazuje da se ista odbacuje u smislu člana 224. stav 1. ZOUP, pa se ukazuje na sadržinu člana 16. stav 1. i člana 17. stav 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti RS. U konkretnom slučaju, žalilac je lice koje je iniciralo postupak utvrđivanja sukoba interesa R. S, koji postupak je proveden i donesena odluka da se imenovani ne nalazi u sukobu interesa. U postupku koji je proveden, žalilac nema status stranke, već je, kako je rečeno, inicijator postupka, u smislu člana 16. stav 1. navedenog zakona, pa samim tim ne može ulagati pravne lijekove, u konkretnom slučaju žalbu, već žalbu može izjaviti samo lice protiv kojeg se postupak vodio, a u konkretnom slučaju to je R. S, zbog čega je i odlučeno kao u dispozitivu osporenog akta.

Protiv osporenog aka, tužilac je pred ovim sudom pokrenuo upravni spor, koji je okončan donošenjem rješenja broj: 11 0 U 032656 22 U od 03.04.2023. godine, kojom se tužba tužioca odbija kao neosnovan.

Protiv navedenog rješenja tužilac je Vrhovnom sudu Republike Srpske, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje ove presude, koji je uvažen presudom broj: 11 0 U

032656 23 Uvp od 13.02.2025. godine, na način da ukinuto rješenje Okružnog suda Banjaluka broj: 11 0 U 032656 22 U od 03.04.2023. godine i predmet vraćen sudu na ponovno odlučivanje.

Cijeneći stav i upute sadržane u presudi Vrhovnog suda Republike Srpske broj: 11 0 U 032656 23 Uvp od 13.02.2025. godine, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Osporeni akt je pravilan i zakonit.

Odredbom člana 2. stav 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 73/08 i 52/14, u daljem tekstu: Zakon), propisano je da sukob interesa postoji u situacijama u kojima izabrani predstavnik, nosilac izvršne funkcije ili savjetnik ima privatni interes koji je takav da može uticati ili izgleda da može uticati, na nepristrasno i objektivno vršenje njegove dužnosti, a stavom 2. istog člana, propisano je da privatni interes izabranog predstavnika, nosioca izvršne funkcije, ili savjetnika uključuje bilo koju prednost za njega ili njegovu porodicu i druga lica, ili organizacije sa kojima je on imao ili imao poslovne, političke i druge veze, dok je odredbom člana 3. stav 1. zakona, propisano da su izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici u obavljanju javne funkcije, dužni da se ponašaju savjesno i odgovorno, zakonito, nepristrasno i jasno, i da se pridržavaju principa odgovornosti, poštenja, savjesnosti, otvorenosti i vjerodostojnosti, kao i da se pridržavaju etike poziva i funkcije koju obavljaju, te je stavom 2. tog člana, propisano da u obavljanju javne funkcije izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa.

Nadalje, odredbom člana 16. stav 1. navedenog Zakona, propisano je da Komisija pokreće postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa, po vlastitoj inicijativi ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, koju ocijeni osnovanom, a članom 17. stav 1., propisano je da se protiv prvostepene odluke Komisije, žalba može izjaviti Komisiji za žalbe, dok je stavom 6. istog člana, propisano da se protiv konačnog rješenja Komisije za žalbe može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

U konkretnom slučaju, tužilac je 12.04.2022. godine, podnio prijavu Republičkoj komisiji za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, protiv R. S, zbog postojanja sukoba interesa, u smislu člana 6. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti RS, iz razloga pobliže navedenih u daljnjem tekstu, čime je u smislu člana 16. stav 1. zakona, inicirao postupak normiran Zakonom o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske.

Nakon toga je prvostepeni organ, odnosno Republička Komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, provela postupak u skladu sa članom 16. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske i donijela rješenje broj: 02-307-S/22-3 O.S. od 05.07.2022. godine, kojim je odlučeno da se načelnik opštine K. R. S. ne nalazi u sukobu interesa.

Međutim, protiv ovog rješenja tužilac, kao inicijator postupka izjavio je žalbu, koja je osporenim aktom odbačena kao izjavljena od strane neovlašćenog lica, u smislu člana 224. stav 1. ZOUP, uz obrazloženje da tužilac nema status stranke u ovom postupku, već je samo inicijator postupka, shodno članu 16. stav 1. navedenog zakona, tako da ne može ulagati pravne lijekove, odnosno žalbu.

Ovakvo odlučivanje tuženog je pravilno i zakonito, iz razloga što se postupak utvrđivanja postojanja sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, pokreće po službenoj dužnosti ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, koja se ocijeni osnovanom, kako to propisuje član 16. stav 1. navedenog zakona, što znači da su

stranke u tom postupku Republička Komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, kao organ sprovođenja zakona, kako to propisuje član 13. zakona i lice protiv kojeg se vodi postupak, u konkretnom slučaju načelnik opštine K. R. S, koji je u to vrijeme istovremeno bio i direktor privrednog društva d.o.o. „(...)“ K.

Dakle, jasno se može zaključiti da je tužilac lice iz člana 16. stav 1. zakona, odnosno podnosilac prijave (inicijator postupka), koji postupak provodi Republička Komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, u skladu sa ovlašćenjima i nakon toga donosi odgovarajuću odluku, na koju odluku se može izjaviti žalba, u smislu člana 17. stav 1. zakona, odnosno pokrenuti upravni spor, u smislu člana 17. stav 6. zakona, ali samo od strane lica protiv kojeg se vodio predmetni postupak, ukoliko nije zadovoljan odlukom koja je donesena, a to je u konkretnom slučaju R. S.

Stoga, tuženoj nije ni ostalo ništa drugo nego da žalbu tužilaca izjavljenu protiv rješenja prvostepenog organa, odnosno Republičke Komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, odbaci kao izjavljenu od strane neovlašćenog lica, u smislu člana 224. stav 1. ZOUP, u vezi s članom 16. stav 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, jer tužilac nije stranka u postupku, u smislu člana 38. ZOUP, koji postupak je vođen protiv R. S, a u kojem postupku je utvrđeno da se imenovani ne nalazi u sukobu interesa, čime se tužba ukazuje bez osnova.

Kako ni ostali navodi tužbe nisu, niti mogu biti od uticaja na drugačije odlučivanje, to je ovu tužbu valjalo odbiti kao neosnovanu, na osnovu ovlaštenja iz člana 31. stav 1. i 2. ZUS.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora, budući da je izgubio spor, jer pravo na naknadu troškova upravnog spora, na teret suprotne strane, shodno odredbi člana 49a) ZUS, pripada samo onoj stranci koja uspije u sporu, što kod tužioca nije slučaj.

ZAPISNIČAR
Balaban Svjetlana

SUDIJA
Stamenić Darko